

Nr 1.

Av herr **Bengtsson**, om *höjning av de värnpliktigas dagavlöning.*

Uti innevarande års statsverksproposition under fjärde huvudtiteln, punkt 14, är till de värnpliktigas dagavlöning föreslaget ett belopp av 50 öre per tjänstgöringsdag för alla dem, vilkas tjänstgöring icke överstiger 180 dagar, samt för dessa senare 1 krona per dag.

Då förhållandet är, att flertalet ynglingar i värnpliktsåldern ha mycket ont om penningar, detta i stor utsträckning beroende på att ynglingar i den åldern ha svårare att finna arbetsanställning än andra, vilka fullgjort sina åligganden härvidlag, och deras föräldrar i de flesta fall icke heller ha det så väl ekonomiskt ställt, att de kunna bistå sina söner med någon hjälp under värnpliktstiden, och vistelsen för värnpliktens fullgörande kräver någon ringa utgift dagligen, så vore det säkerligen synnerligen befogat om dagavlöningen höjdes från 50 öre till 1 krona per tjänstgöringsdag även för dem vilkas tjänstgöringstid understiger 180 dagar. Troligen skulle motviljan för värnplikten hos många därigenom försvinna då den säkerligen hos de flesta bottnar i den ekonomiska uppoffring som ynglingarna tvingas göra härvidlag.

På grund av vad jag sålunda anfört får jag vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att dagavlöningen till de värnpliktiga, oavsett vilken längd av tjänstgöringstid de fullgöra, måtte höjas till 1 krona per tjänstgöringsdag samt med anledning härav det upptagna förslagsanslaget till de värnpliktigas dagavlöning måtte höjas med 2,260,000 kronor till 5,260,000 kronor.

Stockholm den 13 januari 1937.

Emil Bengtsson.

